

Na Portě jsem strávila jen pár hodin v neděli odpoledne. K popisu prostředí a organizaci, kterou popisuje kolega Miloš Keller ve svém článku, se mohu jen připojit. Oproti loňskému ročníku se zkvalitnil informační systém, zvýšila se úroveň tištěných Portýrů. Porta se prostě v Řevnicích znovu našla a zabydlela. Takový na mě udělala dojem, když jsem v neděli kolem třetí hodiny vystoupala do areálu Lesního divadla. Bylo plno a na podiu se právě chystalo vystoupení poroty v čele s předsedou **Wabi Daňkem**, s **Pavlínou Jíšovou**, **Lubošem Stráníkem**, **Tomášem Berkou** a moderátorem

Zdeňkem Schwagerem

. Porota složená ze zapněného hlediště hodnotila velkým potleskem sympatické provedení důvěrně známých písniček, kde nechyběla ani vzpomínka na Waldemara Matušku.

Porta, to je především interpretační soutěž. Oblasti poslaly přímo finále 12 postupujících a do semifinále ještě dalších 13, z nichž porota doplnila finálovou patnáctku. Známi, kteří semifinále sledovali, si pochvalovali vysokou úroveň soutěže a potvrdilo se to i na výsledcích Porty. První dvě místa získali **Zdeněk Hamřík** a **Strašlivá podívaná**, kteří právě ze semifinále postoupili. Při slavnostním vyhlášení si všichni vítězové, včetně Alibaby na 3. místě, převzali z rukou porotců totýmky Porty a „dárkové balíčky“, v nichž pro vítěze Zdeňka Hamříka nechyběla kytara od Furcha, 10 hodin v nahrávacím studiu Zdeňka Rytíře, pro

Strašlivou Podívanou kytara z Countryonu s kompletním servisem, pozvánky na zářijový Trampský širák a na recitály v partnerských rádiích. Vítězové, vyjma Strašlivky, která se na vyhlášení nemohla dostavit kompletní, se před auditoriem Lesního divadla představili dvěma písničkami. **Alibaba** se z početného tělesa proměnila v trio a předvedla komorně laděný trampský swing. Zdeněk Hamřík má ve svých textech poetiku, kterou předával nevтіravým souzněním svého hlasu a nádherné barvy tónů kytary.

Po vyhlášení následoval koncertní program, ale přiznám se, že jsem jej nesledovala zcela koncentrovaně, protože Porta je také o setkávání s lidmi, se kterými se třeba nevidíte tak často a témat k povídání se najde stále dost. Jenže, i když nesedíte přímo v kotli, hudbu v areálu vnímat nepřestáváte. Rekordman **Kamelot** (Turné o 106) střídal starší i novější písničky, které ovšem ty starší připomínaly (např. *Piňakoláda - Hon*

olulu

). Ale perličku, výtečnou rytmickou mezihru uprostřed

Islandu

, ve které exceloval baskytarista Jíra Meisner podporován perkusistou Pavlem Plchem, jsem si s chutí užila. Bohužel, Kamelot přepískl své vystoupení o 20 minut, ale přes marnou snahu Zdenka Schwagera pokračovat v programu dál, potlesk hlediště a posvěcení ze zákulisí Kamelot vrátil na zachraňování koní. Velmi upřímně a nestrojeně vyznělo vystoupení

Vojty Kidáka Tomáška

a

Riši Melichara

. Hostem

Nezmarů

byl kytarový virtuóz

Arturo Fuerte

z USA. Latinskoamerické rytmy tohoto hispánce byly strhující, ale jen do chvíle, kdy jej na halfplayback začal doprovázet samohrajkový podkres z CD, který skladby zpopovatel. Trio Žalman, Jíšová a Hlaváč, nazývaný též

Žalmanův praspol

, připomněl songy ze své slavné éry Spolu, klasiku již zlidovělou. Na scéně se připravovalo vystoupení Hvězd, zaslechla jsem ještě

Petra Kocmana

,

Pavlínu Jíšovou

vzpomínající na Michala Tučného a

Sedm mostů

zpívanou společně s

Věrou Martinovou

. Řada hostů v zákulisí byla ještě nachystána, včetně

Zuzany Michnové

, ale já svůj letošní krátký pobyt na Portě končila. Lesní divadlo si Hodinu Hvězd jistě užilo až do závěrečné

Rosy na kolejích

a pozvánky do Řevnic na příští rok.

Protože jsem na Portě letos byla jen na skok, nepřísluší mi souhrnně hodnotit, jak jako celek působila. Ale těch pár hodin bylo vesměs velmi příjemných. Při pročitání programu jsem ocenila dramaturgické včlenění bloků soutěžících mezi hvězdy žánru, hrát před plným hledištěm je tou

Na skok na Portě

Napsal uživatel Džexna

Čtvrtek, 09 Červenec 2009 20:02

nejlepší motivací pro maximální výkon. Bohužel, v třídením defilé chyběl některý z loňských vítězů nebo nedávných držitelů Porty, jako tomu bylo v Řevnících v roce 2008. Porta by na své "děti" neměla zapomínat, určitě by se mezi hvězdami neztratily a možná by přilákaly i mládí do hlediště, které alespoň v neděli bylo v menšině.